

נזיר יג

עניין: בן רחומי

מהר"ץ חיות

שם בעי מיני' בן רחומי מאבוי הריני נזיר
 לבשיהא לי בן. נ"ז כזר כתנתי צהגות
 למס' ז"מ פ"ז דדרך הש"ס לכנות את האמוראים
 אשר לא נזכרו בש"ס רק פעם אחד או שנים רק על
 שם ההלכות אשר דברו צבהמ"ד. כמו שקראו שם ר'
 יצחק מגדלחה על שם שאמר שם והוא שעשוין
 כמגדלים והצאתי שמה עוד ראיות וכן כאן מפני
 שהשאל הזה לא נה רק הפעם לכן כינו צעלי מסדרי
 התלמוד שמו בשם בן רחומי מפני ששאל הצעיר
 הריני נזיר לכשיהיה לי בן. וצעיר שניה או דלמא
 רחימנא לך כוותי. ועי' (צרכות לט ע"ז) מה שמך
 שלמון שלם את ושלמה משנתך ששמת שלום צין
 התלמידים: [מהר"ץ חיות]

מהר"ץ חיות בבא מציעא כה.

שם א"ר יצחק מגדלחה והוא שעשוין
 כמגדליין. נ"ז הרצה אמוראים אס לא נזכרו
 דצריהם צצית המדרש רק צהלכה אחת היו מכנים
 שם צציהמ"ד צתואר שם הלכה הזאת כמו (צרכות
 נג ע"ז) ר' זהומאי אומר כשם שמוהם פסול
 לעבודה כך לצרכה הנה ג"כ נקרא ע"ש הלכה שלו
 שאמר הדין צמוהם שפסול לצרכה וכן צכאן ר'
 יצחק אמר האוקימתא והוא שעשוין כמגדליין לכך
 נקרא צבהמ"ד בשם מגדלחה וכן מנינו צירושלמי
 פ"ק דמגילה ואליהו מקריצ צאיסור צמות א"ר
 שמלאי דיצורא וצדצריך עשיתי ע"ש הרי נקרא ר'
 שמלאי דיצורא מפני שהציא ראייה מקרא דוצדצריך
 עשיתי וכן צתנחומא ומדרש פ' מטות כל הריס
 צצמקרא הריס הם וכאן א"ר אצא רומינא לשון
 רוממת ע"ש צמפרשים וזה אמת: [מהר"ץ חיות]

תולדות תנאים ואמוראים

בן רחומי

נזכר נזיר יג. בעי מאבוי, אמר הריני
 נזיר לכשיהיה לי בן וכו', או דלמא
 רחימנא לך כוותיך, ויען שלא נזכר בשום
 מקום בש"ס קרוב לומר שנקרא „בן
 רחומי" ע"ש ההלכה ששאל מאבוי „אי
 דלמא רחימנא לך", ובפסחים לפ. רב
 רחומי הקשה לאבוי.

כתובות סב:

כי הא דרב רחומי הוה שכיח קמיה דרבא
 במחוזא הוה רגיל דהוה אתי לביתיה כל
 מעלי יומא דכיפורי יומא חד משכתיה
 שמעתא הוה מסכיא דביתהו השתא אתי
 השתא אתי לא אתא חלש דעתה אחית
 דמעטא מעינה הוה יתיב באיגרא אפחית
 איגרא מתותיה ונה נפשיה עונה של תלמידי

